

Arrel cubana, arrel gitana

Omara Portuondo i Diego el Cigala actuen avui plegats a la Porta Ferrada

Omara Portuondo i el Cigala, ahir a Sant Feliu de Guixols Foto: XAVIER CASALS.

Mentre els fotògrafs fan la seva feina, Diego el Cigala taral·leja Angelitos negros. Deu cantar fins i tot dormint. L'Omara li fa de corista abans d'esclatar en riallades. Pulcrament vestida de blanc, elegant i amable, ningú no diria que la diva cubana hagi fet 85 anys. Ho celebra amb una gira –amb el Cigala, absolutament combinat de negre–, que els ha mogut per Europa i Amèrica, amb concert especial a la Porta Ferrada aquesta nit a les 22.30. En un racó, la companya del Cigala m'explica que la gira està sent molt intensa, i que només al concert d'Hongria, el d'abans de la Porta Ferrada, van reunir més de 2.500 espectadors.

Inicien la conferència de premsa amb els primers versos de Gracias a la vida. Es veu d'una hora lluny que hi ha bona sintonia. El

director artístic del festival, Albert Mallol, agraeix aquesta trobada tan especial perquè tots dos estableixen una gran complicitat i són molt estimats pel públic guixolenc. Al repertori hi haurà temes de Làgrimas negras –del cèlebre disc que el Cigala va signar amb Bebo Valdés– i temes conjunts com Silencio, d'Ibrahim Ferrer. Precisen que la majoria són de compositors cubans. “Cada dia se'ns ocorre incorporar un tema nou”, afirma el Cigala. Parla de fer Dos cruces i que Angelitos negros l'han de descartar per racista, comenta mentre torna a riure. “A Omara li ha tocat tenir-me de company als avions”, continua el flamenc mentre ella li agraeix haver viatjat amb el seu fill petit. “Cantar amb Omara és un somni acomplert”, conclou.

Quan li pregunten d'on va sorgir la idea del duet, el cantaor gitano explica que va ser al Hollywood Bowl de Los Angeles, al comiat dels Buenavista: “Va ser el passat 18 d'agost, immediatament després de la mort de la meva dona, i ha estat un dels grans desafiaments de la meva vida. Teníem les agendes tan plenes, que la idea va sorgir després d'aquesta situació de xoc durant una conversa. Ara tinc la sensació que he tocat amb ells tota la vida.” Quan li demanem qui va prendre la iniciativa, el Cigala confessa que va ser ell. “Després vam ser a l'Havana per fer els assajos”, explica, i Omara remata. Han fet sis actuacions i en tenen nou més de programades.

El Cigala, visiblement content, aprofita per cantar “pasaran más de mil años, muchos más”. S'atura, mira la cantant i recorda: “Amb Omara m'ha passat el mateix que amb el mestre Bebo i Lagrimas negras, i ara l'experiència es repeteix. Com Bebo, Omara és una persona profunda quan canta, amb un cor i una veu plenes de sentiments.” Tots dos músics destaquen la qualitat dels músics que els acompanyen i el Cigala conclou que “el flamenc es pot mesclar amb tot, és tan enriquidor que pot adaptar-se a totes les músiques, sempre que tinguin eloqüència”.

Publicat a:

- El Punt Avui. Comarques Gironines 16-07-2016 Pàgina 54
- El Punt Avui. Barcelona 16-07-2016 Pàgina 38
- El Punt Avui. Camp i Ebre 16-07-2016 Pàgina 38
- El Punt Avui. Lleida 16-07-2016 Pàgina 38
- El Punt Avui. Maresme 16-07-2016 Pàgina 38

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/988169-arrel-cubana-arrel-gitana.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui